

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 385/2026-23

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Ivana Fiačana (sudca spravodajca) a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného [REDACTED], advokátom, Aleja Slobody 1890/50, Dolný Kubín, proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen sp. zn. 1Nt/23/2021 z 21. júla 2025 a uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 4Tos/148/2025 z 15. decembra 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 22. januára 2026 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a základného práva na obhajobu podľa čl. 50 ods. 3 ústavy označenými uzneseniami okresného súdu a krajského súdu. Uznesenie krajského súdu a alternatívne aj uznesenie okresného súdu navrhuje zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Súčasne žiada priznať náhradu trov konania.
2. Sťažovateľ bol rozsudkom okresného súdu sp. zn. 1T/55/2018 z 27. februára 2019 v spojení s rozsudkom krajského súdu z 31. júla 2019 uznaný vinným pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 a 2 písm. a) Trestného zákona a bol mu uložený peňažný trest 600 eur. Skutok spočíval vo fyzickom napadnutí bývalej manželky sťažovateľa, ku ktorému došlo 17. júna 2018.
3. Sťažovateľ podal 25. októbra 2021 návrh na povolenie obnovy konania. Návrh odôvodnil tým, že na pojednávaní v neprítomnosti jeho obhajcu ho súd presvedčil, aby súhlasil so sankciou 300 eur. V takom prípade sa nebudú musieť vykonávať dôkazy a bude mať rýchlo všetko za sebou. Vo veci preto neboli vypočutí ako svedkovia jeho synovia a ani ošetrojúci lekár poškodenej.

4. Sťažovateľ v priebehu tri roky trvajúceho konania predkladal rôzne dôkazy, ktorými odôvodňoval návrh na povolenie obnovy konania. Na verejnom zasadnutí 29. septembra 2023 predložil znalecký posudok MUDr. Jána Jelenčíka. Z jeho záverov vyplýva, že dĺžka doby liečenia a pracovnej neschopnosti poškodenej trvala maximálne 2 až 3 dni. Zranenia poškodenej si nevyžadovali vystavenie pracovnej neschopnosti. Poškodená nebola obmedzená v jej obvyklom spôsobe života. Znalec nesúhlasil so závermi znaleckého posudku MUDr. Jaroslava Gregu č. 101/2018 vypracovaného v trestnom konaní.

5. Okresný súd uznesením z 18. septembra 2024 povolil obnovu konania vo veci okresného súdu sp. zn. 1T/55/2018 v prospech sťažovateľa. Zároveň zrušil rozsudok okresného súdu z 27. februára 2019 v spojení s rozsudkom krajského súdu z 31. júla 2019. Konštatoval, že za nový dôkaz možno považovať znalecký posudok znalca MUDr. Jána Jelenčíka, podľa ktorého je pôvodne stanovená doba trvania PN sťažovateľky na 14 dní neadekvátne. Ostatné sťažovateľom preukazované skutočnosti o aktivitách poškodenej po útoku nemožno považovať za skutočnosti nové, pretože o nich vedel minimálne odvolací súd, keď rozhodoval o odvolaní prokurátora voči prvostupňovému rozsudku.

6. Proti uzneseniu okresného súdu podal prokurátor sťažnosť. V nej poukázal na to, že sťažovateľ v pôvodnom konaní na súde realizoval vyhlásenie o tom, že nepopiera spáchania skutku podľa § 257 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, a súdom bol riadne poučený o danom postupe, o jeho právach a povinnostiach ako obvineného. Ďalej uviedol, že sťažovateľ v priebehu tri roky trvajúceho konania o povolení obnovy konania postupne predkladal rôzne dôkazy. Jedným z posledných dôkazov bol znalecký posudok vypracovaný na požiadanie sťažovateľa znalcom z odboru zdravotníctva, ktorý mal okrem iného posúdiť aj dĺžku práceneschopnosti poškodenej vzťahujúcej sa na spôsobené zranenia. Nejde o dôkaz skôr neznámy, ktorý by nebol produkovaný v prípravnom konaní či súdnom konaní. Naopak, takýto dôkaz existoval a nebol relevantným spôsobom napadnutý.

7. Krajský súd uznesením sp. zn. 4Tos/7/2025 z 23. januára 2025 zrušil uznesenie okresného súdu z 18. septembra 2024 a okresnému súdu uložil, aby vo veci znovu konal a rozhodol. Krajský súd uložil okresnému súdu oboznámiť sa so znaleckým posudkom znalca MUDr. Jaroslava Grega vypracovaným v pôvodnom konaní a znalca vypočuť. Následne vzhľadom na nevykonanie kontradiktórneho hlavného pojednávania posúdiť, či sťažovateľom predložený znalecký posudok MUDr. Jelenčíka predstavuje skutočnosť novú, súdu v pôvodnom konaní skôr neznámu.

8. Okresný súd napadnutým uznesením návrh sťažovateľa zamietol, pretože nezistil dôvody obnovy konania uvedené v § 394 Trestného poriadku. Vzhľadom na to, že znalec MUDr. Grega zomrel 4. júna 2024, nebolo možné vyhovieť záverom krajského súdu na jeho výsluch a prípadnú konfrontáciu so závermi znalca MUDr. Jelenčíka. Preto sa okresný súd oboznámil so závermi znaleckého posudku č. 101/2018 vypracovaným v prípravnom konaní, ktorý nebol sťažovateľom v priebehu prípravného konania, konania na súde prvého stupňa a ani konania na súde druhého stupňa žiadnym spôsobom namietaný. Okresný súd vyslovil, že znalecký posudok MUDr. Jelenčíka je síce dôkazom novým, avšak nie je schopný sám osobe privodiť iné rozhodnutie o vine, resp. o treste. K tomuto záveru dospel súd s prihliadnutím na to, že odsúdený namietal závery znaleckého dokazovania až v čase právoplatnosti pôvodného rozsudku, keď neuspel s odvolaním na krajskom

súde. V pôvodnom konaní sa ani nedomáhal výsluchu znalca MUDr. Gregu, ale výsluchu MUDr. Stejskalovej.

9. Proti uzneseniu okresného súdu podal sťažovateľ sťažnosť. Sťažovateľ namietal nezákonnosť postupu okresného súdu, ktorý obnovu najprv povolil a jasne uviedol, že predložený znalecký posudok predstavuje novú skutočnosť a následne návrh na povolenie obnovy konania zamietol. Uviedol, že okresný súd nevyhodnotil súbor dôkazov komplexne. Ak by správne posúdil všetky skutočnosti vrátane znaleckého posudku MUDr. Jelenčíka a dôkazov o aktivitách poškodenej bezprostredne po údajnom čine, dospel by k záveru, že sú splnené podmienky na povolenie obnovy konania.

10. Napadnutým uznesením krajský súd sťažnosť sťažovateľa proti uzneseniu okresného súdu zamietol. Poukázal na to, že sťažovateľ namietal závery pôvodného znaleckého posudku až v čase právoplatnosti pôvodného rozsudku a neúspechu v odvolacom konaní, a to až po dvoch rokoch. Následne predložený znalecký posudok je síce dôkaz nový, súdu skôr neznámy, avšak neposkytuje také nové skutočnosti, ktoré by súdu neboli známe alebo by boli svojím obsahom také zásadné, že by odôvodňovali iné rozhodnutie o vine a treste.

II.

Argumentácia sťažovateľa

11. Sťažovateľ nesúhlasí s postupom súdov, ktorý viedol k zamietnutiu jeho návrhu na povolenie obnovy konania. Namietá formalizmus pri posudzovaní predloženého znaleckého posudku MUDr. Jelenčíka. Krajský súd tento dôkaz odmietol bez jeho materiálneho preskúmania. Znalec MUDr. Grega vychádzal iba zo správy predloženej vyšetrovateľom. Sťažovateľ predkladá argumenty, ktoré spochybňujú hodnovernosť podkladov, z ktorých tento znalec vychádzal. Poukazuje na výpovede svedkov (synov sťažovateľa, pozn.) a informácie a dôkazy, ktorými podrobne popisuje konanie a aktivity poškodenej po útoku. Ide o nové skutočnosti, ktoré odôvodňujú obnovu konania. Uvádza, že v priebehu konania pravdivo opisoval priebeh zranenia, avšak poškodená potrebovala mať vydokladovanú práceneschopnosť, aby bolo konanie kvalifikované ako trestný čin ublíženia na zdraví.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

III.1. K uzneseniu okresného súdu:

12. Pokiaľ ide o napadnuté uznesenie okresného súdu, platí, že podľa princípu subsidiarity zakotveného v čl. 127 ods. 1 ústavy poskytuje ústavný súd v konaní podľa uvedeného článku ochranu základným právam alebo slobodám za podmienky, ak o ich ochrane nerozhoduje iný súd. Nie je preto v dispozícii ústavného súdu preskúmať uznesenie okresného súdu, keďže ho už preskúmal na základe sťažnosti krajský súd, ktorý bol oprávnený a zároveň povinný poskytnúť ochranu právam sťažovateľa. Ústavný súd preto ústavnú sťažnosť v tejto časti odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. d) v spojení s § 132 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde

Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ako neprípustnú.

III.2. K uzneseniu krajského súdu:

13. K namietanému uzneseniu krajského súdu treba uviesť, že účelom obnovy konania ako mimoriadneho opravného prostriedku je odstrániť nedostatky v skutkových zisteniach právoplatných rozhodnutí všeobecných súdov, pokiaľ dodatočne vyšli najavo nové skutočnosti a dôkazy, ktoré neboli súdu skôr známe a nemohli sa ani brať do úvahy. Ani všeobecné sudy, o to menej ústavný súd, však nemôžu v rámci konania o návrhu na povolenie obnovy podľa Trestného poriadku preskúmať napadnuté meritórne rozhodnutie a znova posudzovať otázku viny či trestu. Úloha ústavného súdu sa obmedzuje len na kontrolu, či všeobecné sudy postupovali ústavne konformným spôsobom, keď rozhodli o zamietnutí návrhu na povolenie obnovy konania a následne zamietli sťažnosť proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na obnovu konania. Teda, či sa návrhom na povolenie obnovy riadne zaoberali, či prijaté rozhodnutie adekvátne odôvodnili a či ich právne závery nie sú svojvoľné, pričom pri zamietnutí návrhu je rozhodujúce, či dostatočne odôvodnili, prečo predostreté nové skutočnosti nepovažovali za také, ktoré by opodstatňovali povolenie obnovy konania.

14. Na tieto účely sa ústavný súd podrobne oboznámil s obsahom odôvodnenia uznesenia krajského súdu a tiež s obsahom odôvodnenia uznesenia okresného súdu, a to v súlade so svojím ustáleným právnym názorom, podľa ktorého odôvodnenia rozhodnutí súdov nemožno posudzovať izolovane, pretože tieto konania z hľadiska ich predmetu tvoria jeden celok.

15. Podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

16. Podstatou ústavnej sťažnosti v rozsahu, v ktorom nebola ústavným súdom odmietnutá ako neprípustná, je namietané porušenie základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 50 ods. 3 ústavy uznesením krajského súdu, ktorým bolo právoplatne rozhodnuté vo veci návrhu sťažovateľa na povolenie obnovy trestného konania. Sťažovateľ v podstate nesúhlasí so zamietnutím jeho návrhu a tvrdí existenciu nových skutočností a dôkazov, ktoré by podľa jeho názoru mohli splniť predpoklady obnovy trestného procesu vyjadrené v § 394 ods. 1 Trestného poriadku.

17. Sťažovateľ poukazuje na závery znaleckého posudku MUDr. Jelenčíka, podľa ktorého si zranenia poškodenej nevyžadovali vystavenie pracovnej neschopnosti. Sťažovateľ sa tým snaží prehodnotiť závery pôvodného trestného konania v otázke kvalifikovania skutku ako trestného činu ublíženia na zdraví. Účelom obnovy konania však ani podľa ustálenej praxe ústavného súdu (napr. III. ÚS 299/2024) nie je ďalšia revízia záverov pôvodného konania. Obnova konania nemá slúžiť na verifikáciu otázok, na ktoré bolo možné nachádzať odpovede vykonaním, preverením

a vyhodnotením dôkazov existujúcich v pôvodnom konaní. V tejto súvislosti je podstatné, že charakter a závažnosť zranenia poškodenej bolo predmetom dokazovania v pôvodnom konaní a sťažovateľ nenamietal, že s nimi nebol oboznámený. Závery znaleckého posudku o charaktere a následkoch zranenia poškodenej nenamietal ani v odvolacom konaní. Sťažovateľ znalecký posudok MUDr. Jelenčíka predložil súdu až v roku 2023, teda dva roky po podaní návrhu na obnovu konania. Bez významu pre objektivitu predloženého znaleckého posudku nie je ani to, že bol vypracovaný až takmer po piatich rokoch od sporného zranenia poškodenej. V konaní o návrhu na povolenie obnovy súd zisťuje, či existujú nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie v otázke viny alebo trestu. S ohľadom na tieto skutočnosti potom súdy s ústavne korektným odôvodnením nezistili žiadnu novú skutočnosť, keďže sťažovateľom predložený znalecký posudok požadované parametre nespĺňal. Jeho obsahom totiž neboli skutočnosti súdom neznáme alebo tak zásadné, že by odôvodňovali iné rozhodnutie o vine alebo treste.

18. Pokiaľ sťažovateľ poukazuje na aktivity sťažovateľky v nasledujúci deň po skutku, nejde o skutočnosti súdu neznáme. Sťažovateľ tieto skutočnosti preukázal dôkazmi, ktoré predložil krajskému súdu 23. júla 2019, pričom verejné zasadnutie o odvolaní prokurátora sa konalo 31. júla 2019. Tieto skutočnosti boli známe už pri rozhodovaní o odvolaní proti rozsudku okresného súdu z 27. februára 2019. To platí aj pre výpovede synov sťažovateľa, ktorí opísali udalosti po skutku, ako aj správanie poškodenej v nasledujúce dni. Obsahom týchto výpovedí neboli skutočnosti súdom neznáme, a preto aj keď títo svedkovia boli vypočutí až v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania, nešlo o nové skutočnosti alebo dôkazy v zmysle § 394 ods. 1 Trestného poriadku.

19. Sťažovateľ v rámci ústavnej sťažnosti v mnohom opakuje v podstate obsahovo identické námietky, aké uviedol v konaní pred všeobecnými súdmi. Ústavný súd však nie je ďalšou alternatívnou a ani mimoriadnou inštanciou, ktorá opakovane vecne preskúma rovnaké alebo obdobné argumenty, ktoré sťažovateľ predkladal všeobecným súdom v skoršom procesnom postupe. Len skutočnosť, že sťažovateľ sa so závermi okresného súdu a krajského súdu poskytnutými v reakcii na jeho argumentáciu predloženú v návrhu a sťažnosti nestotožňuje a má na vec iný názor, nemôže sama osebe viesť k záveru o arbitrárnosti záverov týchto autorít a nezakladá ani oprávnenie ústavného súdu nahradiť ich právne názory svojím vlastným (m. m. napr. III. ÚS 118/2024, III. ÚS 620/2025).

20. O zjavnej neopodstatnenosti návrhu možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu verejnej moci (súdu) nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to pre nedostatok vzájomnej relevantnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú možno preto považovať sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, I. ÚS 110/02, I. ÚS 140/03, IV. ÚS 166/04, IV. ÚS 136/05, III. ÚS 168/05).

21. Právny záver krajského súdu o tom, že sťažovateľom predložený znalecký posudok nie je spôsobilý ovplyvniť právoplatné rozhodnutie o jeho vine a uloženom treste, je plne akceptovateľný. Uznesenie krajského súdu preto nesignalizuje možnosť porušenia základného práva

na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy. Zo skutočností, ktoré uviedol sťažovateľ v ústavnej sťažnosti, nevyplýva žiadna možnosť porušenia základného práva na obhajobu podľa čl. 50 ods. 3 ústavy. Navyše, sťažovateľ v tejto časti ústavnú sťažnosť neodôvodnil. Ústavná sťažnosť je preto v tejto časti zjavne neopodstatnená, čo je dôvodom na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. júna 2026

Robert Šorl
predseda senátu